

دیگر یعنیت هندوستان

دیگر راه بادون نام منشد و ده دفعه و گثی از تقادسته بهل شمی است آنها میل مسلستیم که کرد و پیش مده دیگر خود
می نانند و افناه را یکبار اضافه بر سات ساخته افضل را چنایه فشری میسانند و یکبار داخل هندستان کرد و افضل را چنایه
میگند و یکبار داخل هندستان نموده آنرا نیم ماه مسیکر و آشده بین هر یکی دفعه افضل شلاذ طبیت هندی بین نجع آن
اساده و ساده و دلچیح و کارگفت و این چهار ماه بر سات است هست موافق سلطان داده و سپل و میران امیت
مشه و فکری از بیچ میران عتبه بار میگند و این گثر بجا بر تقادست ماهمای شمی و قربت دیگر ماکسر دیگر
و پهان کن و این چهار ماه هندستان است از زیام او گنسر میران تا آیام او خود لو سپن چنی از میران و خل نشان
باشد و چیزی از دلو خارج آن دیگر جیت و بیا که دجیه و اساده این چهار ماه هندستان است از طنای زر که
تا بیتیم بجزا قوت باران در دو ماه او لبیت که ساده و بیادون باشد وقت سرما در دو ماه میانه است
که پرس داشته باشد وقت که مادر دو ماه آخریت که چیه و اساده باشد و بین ملاحظه سال شمی ششم
مقسم میشود و همیشگر کدام نامی دار و ساده و بیادون را بگمارت خواند و دلچیح و کارگفت را سرمه دست دیگر
و پرس را بیهودت دوست ماه پهان را شرودت و چیت ویناک و نسبت رت چیه نا اساده و گرنگم رت
کوئید دیگر از عتبه بار مخصوصه هند است که هر یکی را از روز و شب به دوازده ساعت تقسیم باشد و همان نکه
دو دلایت دیگر شب از روز را بد و از ده قسم مقسم ساخته ساعات و موجه نام هناده اند ایشان هم هشت قسم نه
هر یکی را پهنا میده اند القضه همچو راه فارسی پاسکوئید باری از دوازده ساعت شب و روز را بکسی
منت کرده اند چنانکه از پهنه بیضت و نیم کمری باشد با این دو زمانی دو نیمی شب در زانیده بر صایر اینجا مظاہر
طالعه کند کان کتب تواریخ مسعود ناما که خلاصه حمله است هند را پادشاهان اسلام ادام اللدان ایم به بخت و فخر
خدنا خدا آورده همیست بر اینه دام آثار کفر و ظلام می خارند و اطراف کوش و کنارش را رایان خلیم الشان هند تصرف
دو ده و سیل براج و خراج حفظ دولت و حمله خوش بینند از بجزیخ راهه قوی بعرفت شمال واقع شده اند و بیخ
جانب جنوب و پر کدام ازین راهها چندین راهه خود را حکوم خویش دارند و دیگر راهه بزرگ طرف دکن است
دو لایت بسیار دارد و رایان اطراف محکم حکم اویند یکی از آن نیز راهه کجع است دویم راهه جو سیم راهه نکوت

تاریخ فرشته

۶۸۹

چهارم راجه کایون خبیر راجه بیار و راجه‌ای کوچ از عشید شنگ ابا غجد مذاد خود و خداوندان سر زین خود بوده اند لیکن مقداده دناره‌نم
درینه‌ست چهار بار میان ایشان تپه و تبدیل واقع شده و این زمرة که اکنون بر سرمه حکومت نمکن دارد از قوم هرمن
کوچی اند و تردد مردم هنوز چندان اختباری ندارند اما صلیکیت طرف داشت ایشان مملکت ثبت ریشه و درخت
و گیرتا پیش سرکشیده و طرف نالیت به بگاهه مصلیک شنگ راجه جو خدوان سابق استبار نام داشت په که هنگا و
قمه در تصرف او بود و دوی از طایفه طبا سرت و ملایس ابا قوم فایر پاره‌ی چهاشد و آول کسیکل لذبهار میان کوچتا
در آمد راه بر رک است و گید راجخ همراه زاده همراه راجه فوج که معاصر شتساب بود و قله همچو سب کرد و اور اور آن
کوهستان نکا بداشت و قله را پده پهرو و دی چهارصد کس از قوم و خوش خود که اکثر مردانه بودند که هستا از ابره
ششیز فرد کفر و هجت فرزندان خود جانی همسر سایید و راه بشه که الحال بر سرمه رایی نمکن هست راجه شفت و گیره است
غایه‌وت آبا و اجداد خود مدارد و راجه مکر کوت لذان خوم است که از امداده داشت هزار و سیصد سال زمام ریاست
ملکات در کف داردند و قبل این جمعی که از اتفاق همیش بودند فریب هزار سال راجه کی داشتند اخاه باین قوم حکومت
بیهد و مصل و نسب ایشان معلوم نیست و راجه مکر کوت لذد و بجه تردد هنوز معتبر است بیکی اکن مثیل کا نکره
سرخم دارد و دویم تجاه در نیک که بر سرمه دیان اعتماد بسیار دارد خود تصرف است و هر سال مبلغ نهی از آن تجاه
مال می‌بود چه زن بسخود لذا احلاف و بواسب و پیش ایمه نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده نهاده
حروف ایست صحنها طلاکه بشتر ماحصل می‌شود اذ انجا بکف می‌آید و کان سر تپه در راجه‌ای باشد و انواع جوانات
دو دلایش خوب می‌شود و قیع می‌شین دلدو دلز تبیت تاحد و سنبیل که داصل هندر است دلاست او سرکشیده بود
و هم‌هشتاد هزار پیاده و سواره هزارم او بوده همیش پادشاهان دهی استبار بسیار داشت و پیر حزان استبار در
او بود در سرمه قادان ایشان آن بود که هر که دست تصرف نجاه اذان آبا و اجداد در اکنند پی رشد و نهاده نهاده
طبع بود این جبت نا مالکت سخنر بجهود رایان سابق پجا و دشنه خونه بهر هر کیش جمع شده است و هر گفت
و چهنه بپر و داران دلاست بر عی آیند در راجه بسیار پیر صاحب اختبار است و زین استبار در تصرف داره
و زین همچو راجه راجه‌ای خود استبار که در حوالی دخانی ملکت هر کیش واقع شده اند محکوم حرم و داده

در گیفت پندوستان

واین نخ را به که او ایل استان قلم شده راجه ای عمن که، استان سوال است که پس از راه بندوستان دامع شد
و این دای آن از خواهد بگرد است تا بود است بخال لذت شده و انتای آن بصرف جزوی بندوستان که اکثر زیستان است
دار شرکه و مکان تاکه استان چهار کند پیشنهاد است و راه که در این امر کوت د راه بیکار نیز در این کنکار راه بند
معبر از اتریخ راهی که دلاست او توکیت بگفتند است بحکم کجوات فی الجواهیت می نمایند اما اسب
در املکت کشت و عمن اکثرها همان فریب دو صد زد است چنانچه با شرکه میکند و سبب کم آپی زداشت کم میشود و
اکل و شرب مردم انجاشیر شرک است و راه ام کوت راه که دلاست که جلال الدین محمد اگر را داشته در اینجا
وقله شده و املکت تیز مثل کم زداشت و کم ایست در این بیکار خسیع رایان و خرسی میباشد و خضر حوزه راه
دیگر نمیدهد و اورا هم توجه خاند و راه بند که کنکار راه بند کف است دلاست او مین کجوات دلاست که بناست
بیان صعب دارد و پر درخت دکم ایست و ماقبل مکث از اسب و شرک است چوناکه مانند سر زین کم دلند
در املکت سبب کم آپی زداشت خوب میشود و راه بند که دلاست او منفصل بکجوات است اگر حاکم کجوات قوی باشد
پیشکش میدهد و از افلاد است در این بار کم است و مردم انجاشیت اکل و شرب بگل اسپیاری برای بابس هم خست
میکند و مدلد زیست ایشان بر شیر شرک دکاد و کاموشیش است داسپ هازی از انجاشی میشود و ماقبل املکت شیر
از اسب است و در دلاست این هرج راه بندوستان بغير از باجری و جواری دیگر جو بات میشود و ماقبل
راجه ای خود اگر از اسب و شرک است دیگر راهی حیله ایان بندوستان چاند دکن راه بند که نایک است و یکی از
رايان انجام سوم و یکی چند که قبل این نصد سال پیش رایی ممکن بود چنانکه بیکار نکر را آباد کرده سینه میشود بیان
خود ساخت و فرزند اش این مهدک دانند و معموری سعی بینیار شیر سایند غذ چنانکه آبادانی آن بدره بجفت
میل رسید و اول گشیک فنه در بندوستان پدیده اورد و بدغشت سرکشی را با راه بند که بایی بخت فتح روحی داد
جهد رایان اگر املکت است چنانکه ذکر کرده شد و عماری که معاصرا دو و حسره و مزده سیورایی حاکم دکن را
بجد کرد لیکن او لاو شر بیان بعد جعلی را بیل داشتند تا اگر رامراج نایی دلسته خند و بخاد با حکام دکن جذبت
نموده گشته شد و بعد از آن فرزند اش وقت بهم نزدیکه دلاملکت طوک طایف بهم رسید و تغیر احوال

مایع و مسر

۲۹۱

۱۰

راجحی انجام دهد بلطفه و کن مذکور نموده ازین جهت درینجا سبزه مرد نهاده و در ویرطه طالع گشته کان
این کتاب هر طایفه و طبقه از طوکت و کن پر قو و صبح خواهد گشید
تم الکتاب بعون الملک اتوهاب جلد ای

گلخانه مسلمانین هندوستان

شیخ محمد قاسم فخری

الْجَنَاحُ الْأَمْمَى حَسْتَهُ خَلِفُهُ الْبَوْيَارِزْ سَالِي حَبْرِيَّةُ الْكَلَوْرُ وَالْكَلَادُومُ عَلَيْهِ وَكَلَمْبُونَا حَلِيفَتُهُ وَأَبْنَيَهُ
وَوَصِيتُهُ أَمْثَا بَعْنَدُ

پن سنت پاپ بجزیره که از پیان مطبوع طباع کردم و الموقت خواطر و خواسته افکارهای فرموده
شید آنده بیان دولتی است و طبع بین نفع مطبوع طباع کردم و الموقت خواطر و خواسته افکارهای فرموده
در آن مخفی توافق نموده از این مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع کردم و الموقت خواطر و خواسته افکارهای فرموده
و آن مخفی توافق نموده از این مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع کردم و الموقت خواطر و خواسته افکارهای فرموده
اعلام و انتشار کنندگان این مطبوع طباع را ای دین افکارهای فرموده از پیان مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع
مشتمل بر وقایع و صادرات اتفاقیه هندوستان و محظی بر استقرار دولت و مکانت و سوانح انفراس مسلطت و شوکت هر کسی از ملک
این پیام جلت شان و امور این سلطنت را در مطلع بیان طالع است و لمحات حالت
دعا نخواری و بیان واقع از اتفاق نسبت بیان آن مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع
جناب صاحب این مطبوع طباع و تدویر صاحب این مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع که از پیان مطبوع طباع
و اشت و کمال از این کوچه بر عنان معارف و افعال ممنوع فخر بخصوص کیا است و فراست دکن در کین بنای شاه
و فتح است بخته الامان و ای اختر الائمه بیان جایح جبر و دین ماحب فاطمہ و ایضاً مطبوع معموده منشی و بالا
در دارالاماء پونه جلد اول بخته ای اختر فخر بزرگ حسن پیاری و جلد ثانی بخته ای اختر میرزا میرزا زاده مادرزاده ای ای مسدود خود
وزمان خجنه نواب سعادت بیهوده کا ب ای ای امراه الائمه بیهوده میرزا مصلح ای ای میرزا مصلح

خاتمه

مخدود و مخدوم
 زینت اندوز مفسر خود ممکن دستگاه فسر مادری و حسکه رانی را در واج دهنده رسیم و آئین بھر شوکت و امارت
 خوشبتدی و مقصده و علی فسرمان روایی را که سری اندوزه های بناهی مهد هفت و احسان ماحی آثار خشم و عدوی
 جامع قضا بیل و مکاردم نسب و حسب حاوی مفاسد و مخاسن علم و ادب و مت امارت و مملکت هزاریها با یکو.
 و آین دو لغت چا و پیده هست پا بهند و ران افسر ممکنه مکن نائم مردست و فتوت دخانم ایخت منامت و ایبت مفتر ایکه بر
 و کهف الا صافر الطواد ایشت و الیهرا تخریم چان فریش کیان صاحب لازل کو کب مجده مصونا عن الا فول واللوا
 و شرس سده طائفة عن افق اقیبل می می خصل الوجال و الافبال
 صفت املا و خسته ام و سمت انبیاع دار تمام
 پیره منت و کان ذکرت فی
 آخر شهر و زیر نیزرا تجربیه
 مطابق ۱۶۰۰ هجری
 تاریخ ۱۶۰۰

جهری

